

Στη Δημοτική τ' αγιογραφικά αναγνώσματα τη θείας Λειτουργίας; (μοναχός Μωσής Αγιορείτης)

Date : Δεκεμβρίου 8, 2010

Δια Εγκυκλίου η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών, γνωστοποιεί στους Ιερούς Ναούς Αυτής, την απόφασί της ν' αναγινώσκεται το Ευαγγέλιο και ο Απόστολος στην καθομιλουμένη, με τη δικαιολογία ότι δεν κατανοούν οι πιστοί τα λεγόμενα, μετά την ανάγνωσή τους στο πρωτότυπο κείμενο.

Όπως αναφέρεται, η νεοελληνική αυτή απόδοσις καθιερώνεται "πειραματικά και πιλοτικά στην περιφέρεια της Ιεράς Αρχιεπισκοπής" και "ο σκοπός του μέτρου είναι λογικός και πρακτικός και την παράδοσή μας δεν θίγει".

Ταπεινώς φρονούμε και με πολύ πόνο και περισσή αγάπη καταθέτουμε τον λογισμό μας υπό τύπον απλών ερωτημάτων: Επί τούς αιώνες, και μάλιστα της Τουρκοκρατίας, γιατί δεν επενέβη η Εκκλησία; Μήπως είναι αυτή αρχή για γενική απόδοσι στη νεοελληνική όλης της θείας Λειτουργίας; Μήπως στο τέλος θα καθιερωθή μόνο ή δημοτική γλώσσα; Η Εκκλησία πρέπει πάντα να συγκαταβαίνει στην αδυναμία του λαού; Δεν θα πρέπει ν' ανεβάσουμε το επίπεδο του πιστού λαού; Δεν είναι προτιμότερη η ερμηνεία από τη μετάφρασι; το ερμηνευτικό έργο δεν έκανε το κήρυγμα; Δεν θα μπορούσε η απόδοσις του Ευαγγελίου και του Αποστόλου να υπάρξει στο έντυπο της «Φωνής Κυρίου»; Ο κόσμος θα μας κατευθύνη; Δεν λέγεται αυτό εκκοσμίκευσις; Ο λόγος του μη εκκλησιασμού του πολλού κόσμου ήταν κυρίως αυτός; Τώρα θα πλημμυρίσουν οι εκκλησίες κόσμο; Μήπως χρειάζεται μεγαλύτερη και καλύτερη προετοιμασία του κηρύγματος; Γιατί αγράμματοι άνθρωποι είχαν κατανόησι των αποστολικών και ευαγγελικών λόγων; Η προσοχή, η ευλάβεια, η κατάνυξις δεν είναι το ζητούμενο; Υπάρχει στην Εκκλησία του Χριστού πειραματικό και πιλοτικό πρόγραμμα; Η λογική και η πρακτική κυριαρχούν στην Εκκλησία του Χριστού; Αυτή είναι η Ορθόδοξος Παράδοσις; Δεν θίγεται έτσι η Ιερά μας Παράδοσις; Έχουμε παρόμοιο παράδειγμα στην ιστορία της θείας Λειτουργίας;

Έτσι δεν καταργείται το ενιαίο της ελληνικής γλώσσης; Δεν κτυπιέται έτσι η γλώσσα; Τα κηρύγματα περί ελληνικής γλώσσης λησμονήθηκαν; Δεν είναι ένα ξένο, περιττό, διαφορετικό και παράταιρο άκουσμα τούτο; Η μεταγλώττισις θα προσέλκυση την νεολαία; Είναι τόσο δυσνόητος η γλώσσα του Ευαγγελίου; Ομιλούμε περί διδασκαλίας της αρχαίας ελληνικής στα σχολεία μας — και μεταφράζουμε το Ευαγγέλιο στις εκκλησίες μας; Η γλώσσα του Ευαγγελίου, η αρχαιότερη γλώσσα της

Ευρώπης, η ωραία, η περιεκτική, η σαφής, η ακριβόλογη, η περίτεχνη, να περιφρονήται;

Μήπως υπάρχει αλλοίωσις του γνήσιου Ορθοδόξου φρονήματος; Μήπως ο κατηγορούμενος δυτικός ορθολογισμός και σχολαστικισμός εισήλθε τις πύλες των Ορθοδόξων ναών; Ένα αλλότριο πνεύμα απλοποίησης, κατανόησης, απλουστεύσεως και μοντερνοποίησης δεν δημιουργεί εκκοσμίκευσι; Οι αράσωτοι και ξεσκύφωτοι, ξυρισμένοι και αρωματισμένοι ιερείς ν' αγνοούν και την γλώσσα του Ευαγγελίου;

Ειλικρινά, λυπούμεθα πολύ πού αναγκαζόμεθα να σύρουμε τις γραμμές αυτές. Ελπίζουμε τα εγκάρδια ερωτήματα να μη θεωρηθούν άσεβη. Θα μπορούσαμε να σιωπήσουμε ή και να επαινέσουμε και να επαινεθούμε. Θεωρούμε ότι τίγεται βάνουσα η Παράδοσις και γι' αυτό γράφουμε. Δεν αμφισβητούμε τις καλές προθέσεις των συντακτών της παραπάνω Εγκυκλίου. Φοβούμεθα όμως, ότι υπάρχει μία διαφορετική αντίληψις. Ταπεινά φρονούμε ότι εκκλησιαζόμενοι οι πιστοί, τακτικά και συνειδητά, θα φθάνουν στην των ευαγγελικών ρημάτων κατανόησι, στον θείο φωτισμό και την χαρίτωσι, ώστε να μη χρειάζεται δευτερολογία στη δημοτική. Διαφορετικά και η έμπουνη αυτή γραφή μας θ' αποτελή «φωνή βοώντος εν τη ερήμω».

(από το περιοδικό «ΑΓΙΑ ΛΥΔΙΑ», τεύχος 380, Οκτώβριος 2004)

(Πηγή ηλ. κειμένου: "Ζωηφόρος")